

ת"פ 50334/03/20 - מדינת ישראל נגד איאד דסוקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 50334-03-20 מדינת ישראל נ' דסוקי(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.איאד דסוקי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל אילן
ב"כ הנאשם: עוה"ד כבוב ואלעמורי

גזר דין

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **נשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים הם אחים ומכירים את המתלון היכרות רבת שנים ומשפחותיהם מתגוררות בסמיכות. בין משפחת המתלון לבין הנאשם 2 קיים סכסוך. ביום 9.3.20 בשעה 17:00 נפגשו באקראי הנאשם 2 והמתלון. הנאשם 2 החל בעימות מילולי עם המתלון ואיים עליו: "אני אירה בך, אם אני לא אירה בך אני בן זונה ותירק לי בפנים". כאשר העימות התפתח לתגרה, המתלון התקשר לאחיו וביקש שיגיע למקום. בהמשך לכך הגיעו למקום אחיו ואביו של המתלון וביקשו להרגיע את הרוחות. בשלב זה הנאשם 2 איים על המתלון שיפגע בהם.

ביום 10.3.20 בשעה 19:35 המתלון יצא מביתו ברכבו. באותה עת נהג הנאשם ברכב, נשא עמו אקדח ועקב ברכבו אחר מסלול נסיעתו של המתלון. כאשר המתלון הגיע סמוך לבית כנסת בעיר רמלה, הנאשם עצר את רכבו במקביל לרכב המתלון ושאל אותו לשלום. בעוד המתלון עונה לנאשם, הוציא הנאשם את ידו מהחלון כשהוא אוחז באקדח וירה שלוש יריות לעבר המתלון. אחד הקליעים פגע במתלון וחדר את ירכו השמאלית.

המתלון נסע מהמקום היישר לתחנת המשטרה ומשם המשיך לקבלת טיפול רפואי בבית החולים, בו אושפז למשך חמישה ימים. הקליע הוצע מירכו והוא נזקק לניתוח נוסף.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 5 שנות מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי של 12 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי. ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

ראיות לעונש

4. **תסקיר נפגע עבירה - המתלון בשנות השלושים לחייו, עבד במשך עשור בעסק משפחתי ותפקד באופן מיטבי. תאר שאף שהושמעו בפניו אימים, הם לא נתפסו על ידו כבעלי כוונה ממשית, והירי לעברו במקום ציבורי בעיר תפס אותו לא מוכן כאשר לא היתה לו כל אפשרות להתגונן.**

מסיכום האשפוז בבית החולים "אסף הרופא" עלה שהמתלון התקבל לחדר ההלם ביום 10.3.20 בשל פצע ירי בירך שמאל. עבר תחת הרדמה מקומית הוצאת הקליע ואושפז במחלקה אורתופדית. במהלך האשפוז התברר שהוא סובל מפגיעה עצבית וירידה בתחושה לאורך כל השוק, קושי בהנעת הירך והברך ובהנעת הקרסול והאצבעות. הומלץ על ניתוח, תוך שהוסבר לו כי גם לאחר ניתוח הוא עלול לסבול מנזק. המתלון הביע חשש לביצוע הניתוח ובחר בטיפול שמרני. הומלץ על פיזיותרפיה ושימוש בסד לאור חוסר הניידות. נפגע העבירה נמצא עד היום במעקב רפואי. ממכתב שחרור ממרכז רפואי מחודש מאי 20' עולה שפנה עקב הימשכות כאבים בירך שמאל המקרינים לשוק, ירידה בתחושה וחולשה ברגל. מכתב שחרור מהמחלקה הניוירוכירורגית מציין שאושפז בימים 6-8.7.20 לצורך ניתוח לשחרור העצב, עקב הגבלה בתפקוד, הפרעה תחושתית והחמרה בעוצמת הכאב בירך שמאל. בנוסף הוצגו מסמכים רפואיים ובכללם סיכומי מעקב רפואיים, מעקב במרפאת כאב בו המלצה לנטיילת קנאביס רפואי לשם התמודדות עם הכאב.

המתלון הוכר כבעל נכות זמנית ומתקיים כיום מקצבת נכות, מתנייד בסיוע קביים ואינו מסוגל לדרוך על רגל שמאל. כל מעבר ממצב עמידה לישיבה מצריך ממנו מאמץ רב וכרוך בכאב, הוא נדרש לביקורים רפואיים רבים וצפוי לעבור ניתוח בגינו צפויה לו תקופת שיקום נוספת.

להתרשמות עורכת התסקיר, בעקבות פציעתו של המתלון הוא סובל מפגיעה פיזית שהותירה אותו עם מוגבלות, המונעת ממנו לעבוד, להתפרנס ולתפקד באופן עצמאי. הפגיעה בו שיבשה את מהלך חייו ואת תכניתו, פגעה במצבו הפיזי, התפקודי והרגשי והוא נאלץ להשקיע כוחותיו בהתמודדות עם נזקי הפגיעה. הומלץ על הטלת פיצוי כספי למתלון כחלק מההכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו וכדי לאפשר לו לפנות לטיפול ושיקום.

5. **גזר דין בעניינו של הנאשם** בת"פ 516-10-16 מבית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 29.5.17 (ת/1) - ממנו עולה שהנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע של פציעה בנסיבות מחמירות, סיוע לחבלה בכוונה מחמירה ועבירות נלוות. על רקע סכסוך של אחד האחרים בפרשה, הנאשם קשר עם אחרים קשר לפגוע במתלון ובמסגרתו הצטייד באקדח, הנאשם והאחרים רדפו אחרי המתלון ברכב והאחר ירה לעברו וגרם לפציעתו. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש של 23 חודשי מאסר בפועל (הכולל הפעלה של עונש מאסר על תנאי). כן הוטל עליו מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק זה.

6. **הסכם סולחה (נ/1) -** מיום 15.4.21, שנערך בין אביו של המתלון לבין אביו של הנאשם וממנו עולה שהצדדים הסכימו על סיום הסכסוך ביניהם שכתוצאה ממנו המתלון נפצע ברגליו. הוסכם שאביו של הנאשם ישלם למתלון סך של 100,000 ₪, בחלוקה לתשלומים.

7. **אביו של המתלון מר אחמד מלכה -** העיד כי הסולחה נערכה בהתאם למסורת, אבי המתלון ואבי הפוגע עם אנשים נוספים כדי לעצור את ההסלמה. המתלון לא נכח בעת עריכת הסולחה ולא שאלו לדעתו כיוון שכך

נהוג. הכדור שפגע בבנו חדר לעצבים של הרגל ומאז רגלו לא זזה. המתלונן היה מרוויח בחברת הבנייה המשפחתית כ-15,000 ₪ בחודש. היום הוא נכה, יושב בבית ולא מסוגל להרים את כף רגלו. עד כה שולם סך של 30,000 ₪ מתוך הסכם הסולחה. מדובר בפיצוי על הפסד ימי עבודה בלבד, לא על הנכות ולא על דברים אחרים. אין כיום יריבות בין המשפחות.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה עו"ד מיטל אילן, מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים של חיי אדם, שמירת הגוף וכן שלום הציבור וביטחונו. הנאשם נשא עמו ברכבו נשק טעון, כיוון אותו לעבר המתלונן במרכז עיר בשעת ערב מוקדמת וירה לעברו שלוש יריות עת שהו איש איש ברכבו. הנאשם פגע במתלונן בירכו והפך אדם צעיר ומתפקד בתחילת חייו לאדם נכה, כאוב ומוגבל פיזית המתנייד באמצעות קביים, מועמד לניתוח נוסף שלאחריו צפוי להליך שיקום מורכב נוסף. הפגיעה הפיזית הביאה לפגיעה תפקודית ורגשית ובמידה רבה עצרה את מהלך חייו. הפסיקה הנוהגת בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה המגיעה בשילוב עם תעוזה ויצירת סיכון ממשי של נשיאת נשק היא מגוונת אך כוללת מספר שנות מאסר בפועל, כפי שהולם את העבירה שהעונש בצידה הוא 20 שנות מאסר.

מעשיו של הנאשם כללו תכנון. הוא עקב ברכבו אחר רכבו של המתלונן כאשר הוא חמוש באקדח טעון. הוא נסע אחריו ברחובות העיר בשעת ערב מוקדמת, עצר לצידו, פנה אליו ושוחח עמו, אז כיוון לעברו את האקדח וירה שלוש יריות שחדרו לרכבו של המתלונן ואחד הקליעים חדר לירכו השמאלית. הנאשם ביצע את מעשה הירי לבדו, יממה אחת לאחר שאחיו הנאשם 2 השמיע כלפי המתלונן איום בירי. פוטנציאל הנזק מירי באקדח ברחובות עיר בשעה עמוסה הוא רב וממשי, בחלקו הנכבד אף התממש נוכח פגיעת הירי ברגלו של המתלונן. האירועים התרחשו ללא התגרות קודמת ועל רקע סכסוך ישן בין משפחת המתלונן לבין הנאשם 2. הנאשם הוא כבן 30, לחובתו עבר פלילי רב ומגוון ותלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 12 חודשים בגין סיועו לביצוע עבירה זהה. מלבד הודאת הנאשם באשמה, הנאשם לא הביע חרטה ולא העמיד סכום פיצוי הולם לשיפוי המתלונן על הנזק הרב שגרם לו. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר בפועל, אשר יכלול את הפעלת המאסר המותנה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי הולם למתלונן שיהיה בו לתת מזור לפציעתו ולעצירת מהלך חייו.

באשר להסכם הסולחה שהוגש, טענה המאשימה כי שוחחה עם המתלונן מספר פעמים ומדבריו עולה שהוא לא נטל בכך חלק, וכי מדובר ב"הפסקת אש" בלבד, כאשר מבחינתו הוא אינו סולח לנאשם ומבקש שייענש על מעשיו. לפיכך טענה המאשימה שאין לתת להסכם הסולחה שום משמעות לעניין העונש.

9. לטענת ב"כ הנאשם עו"ד כבוב ואלעמורי, הנאשם יליד שנת 91' הודה וחסך זמן שיפוטי רב ואת עדותו של נפגע העבירה. כתב האישום תוקן לקולה וכולל 3 יריות שאחת מתוכן פגעה במתלונן. הנאשם הביע חרטה, נטל אחריות ומשלם את חובו לחברה. בית המשפט העליון מצא חשיבות בקיום סולחה וקבע מתי הסולחה מאיינת מסוכנות ויש לה השפעה על גזר הדין, שעה שמשפחת הקורבן חתמה על הסולחה. הוצג הסכם כזה ומשפחת הקורבן התייצבה בבית המשפט והצהירה שהסכסוך נעלם כלא היה. משפחת הנאשם עומדת בהתחייבויותיה בהסכם, ועד כה שולם שליש מהפיצוי בסך 100,000 ₪. לשיטת ההגנה, הודיית הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, נטילת האחריות והסולחה כולם מאיינים את המסוכנות, ויש להתחשב בהם. ההגנה עתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל ולחפוף את המאסר המותנה באופן מלא.

10. הנאשם טען שאינו סולח לעצמו על המעשה שעשה. שוחרר ממאסר קודם בשנת 2018 והיה ישר, עזב את הסמים ואת הבעיות. קרה מקרה שהוא לא מרוצה ממנו, גורר אחריו משפחה שלמה לתהום. אין לו כסף לדאוג לעצמו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לחיים ולשלמות הגוף והגנה על שלום הציבור וביטחון.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק חם, ואת החומרה היתרה שבביצוען. זאת בשל הסיכון הממשי לביטחון הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. לאור זאת, ננקטת מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. עבירות הנשק אף הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר יש לעשות למיגורן בדרך של ענישה מחמירה. השימוש בנשק חם כאמצעי לפתרון סכסוכים, גובה חיי אדם ולעיתים את חייהם של חפים מפשע אשר נקלעו למקום העבירה, ומעמיד את הציבור כולו בסכנה. לפיכך נדרשת ענישה מוחשית במטרה לצמצם תופעה זו (בעניין זה ראו מהעת האחרונה ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19]; ע"פ 9104/20 **מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב** [4.3.21]; ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** [29.6.21] וע"פ 1745/20 **עקל נ' מדינת ישראל** [11.2.21]).

יפים לעניין זה דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19):

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה...

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים".

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף **גבוה**. מדובר בגרימת חבלה בכוונה מחמירה שבוצעה לאחר תכנון ומעקב, באמצעות ירי מנשק חם לעבר המתלונן כאשר אחד הקליעים חדר לירכו וגרם לפציעתו. ביצוע הירי בשעת ערב מוקדמת ברחוב במרכז של עיר, יש בו פוטנציאל נזק משמעותי, באופן אשר מחמיר את מידת הפגיעה בערך המוגן.

על חומרת העבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329 בחוק העונשין, ניתן ללמוד מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצידה - 20 שנות מאסר, זאת לצד העבירה של נשיאת נשק, אשר עונשה המרבי - 10 שנות מאסר.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלביצוע העבירות קדם תכנון מוקדם. למחרת מריבה שפרצה בין אחיו של הנאשם לבין המתלונן, שבמסגרתה איים האח על המתלונן בפגיעה בו באומרו שיירה בו, הצטייד הנאשם באקדח טעון ובשעת ערב מוקדמת עקב ברכבו אחר מסלול נסיעתו של המתלונן ברחובות העיר רמלה, ובעת שהמתלונן עצר עם רכבו, הנאשם עצר אף הוא את רכבו במקביל, פנה למתלונן, שאל לשלומו וכשזה השיב לו, הוציא את ידו מהחלון וירה לעבר המתלונן שלוש יריות, ואחד הקליעים פגע בו וחדר לירכו. חלקו של הנאשם בעבירה הוא המרכזי והוא המבצע היחיד בעבירות נשיאת הנשק והירי, בעוד הנאשם 2 הורשע אך בגין

עבירת איומים שבוצעה קודם לעבירות אלה. הנזק הפוטנציאלי מביצוע העבירה הוא סכנה לחיי אדם או לפגיעה משמעותית כמו גם לפגיעה בעוברי אורח, וזאת נוכח ביצוע העבירה ברחוב בשעת ערב מוקדמת. הנזק שנגרם בפועל למתלון כולל נזק פיזי, תפקודי ורגשי. נפגע העבירה נפצע ברכו, אושפז למשך חמישה ימים ואובחן כסובל מפגיעה עצבית וירידה בתחושה לאורך השוק, קושי בהנעת הירך והברך ובהנעת הקרסול. מאז שוחרר מבית החולים נמצא במעקב רפואי וסובל מכאבים ומהגבלה בתפקוד. בחודש יולי 20' עבר ניתוח לשחרור העצב עקב הגבלה בתפקוד, הפרעה תחושתית והחמרה בעוצמת הכאב והוא צפוי לעבור ניתוח נוסף בגינו צפויה תקופת שיקום נוספת. נפגע העבירה נוטל טיפול תרופתי, עובר טיפול פיזיותרפיה ומצוי במעקב רפואי תדיר. עקב מצבו נפגע העבירה הוכר כבעל נכות זמנית. הוא מתנייד בעזרת קביים, אינו מסוגל לדרוך על רגל שמאל ופעולות אלמנטריות דורשות ממנו מאמץ רב הכרוך בכאב. הפגיעה הפיזית הותירה את נפגע העבירה עם מוגבלות המונעת ממנו לעבוד, להתפרנס ולשוב לתפקוד עצמאי. עורכת תסקיר נפגע העבירה התרשמה שהפגיעה שיבשה את מהלך חייו של המתלון ואת תכניותיו, פגעה במצבו הפיזי, התפקודי והרגשי והוא נאלץ להשקיע כוחותיו בהתמודדות עם נזקי הפגיעה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות לסכסוך משפחתי, לצד דפוסי התנהגות אלימים ועברייניים.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 5376/18 **אגאבריה נ' מדינת ישראל** (25.12.19), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. על רקע סכסוך משפחתי הגיע הנאשם ברכב מול ביתו של המתלון בשעה שהמתלון ואחיו עבדו מחוץ לבית, ירה לעברם באמצעות תת מקלע וקליע אחד פגע ברגלו של המתלון. המתלון אושפז למשך חמישה ימים ועבר ניתוחים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל**. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון לעונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון החליט על הפחתה של 9 חודשים מעונשו, והעמיד את עונשו על **6 שנים ו-3 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 6359/18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (11.4.19), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת נשק. בין הנאשם למתלון התגלע סכסוך ובני משפחתו של הנאשם ביקשו ליישב את הסכסוך ולערוך וסלחה, והביאו את המתלון למפגש עם הנאשם. הנאשם החזיק ברובה צייד טעון שהצטייד בו מבעוד מועד, ירה כדור אחד לעבר המתלון ופצע אותו בברך ימין. כתוצאה מכך המתלון נאלץ לעבור מספר ניתוחים ברגלו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו משקף את חומרת העבירה והעמיד את עונשו על **6 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.19), קיבל בית המשפט העליון ערעור מדינה בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירת נשיאת נשק. על רקע סכסוך, הנאשמים 1 ו-2 החליטו לפגוע במתלון והצטיידו בשני אקדחים והמתניו לו. הנאשמים חלפו ליד בית המתלון וירו לעברו מספר פעמים ואחד הקליעים פגע בבטנו. כתוצאה מכך המתלון אושפז למשך שבוע ועבר ניתוח להוצאת הקליע. במקביל לכך הנאשם 3 אשר באותה עת ישב עם בני משפחת המתלונים לשם עריכת סולחה, שמע את הירי ויצא מהבית כשהוא נושא עמו אקדח. הוא שלף את אקדחו וירה לעבר מספר אנשים ואחד הקליעים פגע ברכו של מתלון נוסף, אשר אושפז אף הוא במשך שבוע בבית חולים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש בעניינם של הנאשמים 1-2 שמעשיהם חמורים יותר בהיותם מתוכננים, הנע בין שלוש וחצי

שנות מאסר ועד ל-7 שנות מאסר ובעניינו של הנאשם 3 מתחם הנע בין 2 ועד ל-4 שנות מאסר. הנאשם 1 ללא עבר פלילי והנאשמים 2 ו-3 בעלי הרשעה יחידה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר את עונשם: על הנאשם 1 הוטל עונש של **6 שנות מאסר בפועל** חלף 50 חודשי מאסר, על הנאשם 2 הוטל עונש של **5 שנות מאסר בפועל** חלף 42 חודשי מאסר, ועל הנאשם 3 הוטל עונש של **3.5 שנות מאסר** חלף 24 חודשי מאסר.

ד. בע"פ 4344/18 **גאבר נ' מדינת ישראל** (16.8.19), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. הנאשם ירה ממרחק של מספר מטרים 7 יריות לעבר בן משפחתו. בנו של המתלונן רץ לעברו כדי למנוע פגיעה באביו ונכנס לטווח הירי. כתוצאה מכך נפגע מקליע בשוק רגלו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי, נדון לעונש של **5 שנות מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 780/16 **שושה נ' מדינת ישראל** (20.2.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. כשנה טרם לעבירה, שני אחי המתלונן ירו לעבר הנאשם ובני משפחתו ופצעו את אביו ואחיו של הנאשם. כ-11 חודשים לאחר הירי, הגיע הנאשם לבית המתלונן כשהוא אוחז באקדח, ובאותה עת הגיעו המתלונן, אשתו וילדיו ברכבם לבית. הנאשם ירה לעבר המתלונן 7 כדורים ממרחק קצר. המתלונן ומשפחתו הסתתרו מאחורי הרכב והקליעים פגעו רק ברכב והמתלונן ומשפחתו לא נפגעו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל**. בין המשפחות נערכה סולחה. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, נדון לעונש של **5 שנות מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 9104/20 **מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב** (4.3.21), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם הצטייד באקדח, הגיע לעסק בו עבד המתלונן, ולאחר חילופי דברים, שלף את אקדחו, הצמידו לירכו של המתלונן, ירה ירייה אחת ונמלט מהמקום. בעקבות הירי המתלונן נזקק לניתוח ברגלו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם צעיר בעל עבר פלילי, ערך מאמצים להשתקם, נדון לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל ועונש המאסר המותנה הופעל בחופף. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על **4 שנות מאסר בפועל**, ועונש המאסר המותנה הופעל במצטבר כך שירצה עונש של 5 שנות מאסר בפועל.

עיינתי אף בפסיקה נוספת שאליה הפנה ב"כ הנאשם, לרבות גזר הדין בת"פ (מח' מר') 48762-08-17 **מדינת ישראל נ' עודה** (23.5.18), ואולם סבורני פסיקה זו אינה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת בעת הזאת.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-3.5 שנות מאסר בפועל ועד ל-7 שנות מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 30, הודה באשמה, נטל אחריות למעשיו

והביע חרטה. עונש מאסר למשך מספר שנים יקשה על הנאשם, על אף שריצה בעבר עונשי מאסר. עברו הפלילי של הנאשם משמעותי שכולל שמונה הרשעות קודמות ושלושה הליכים שהסתיימו בבית המשפט לנוער ללא הרשעה. עברו הפלילי כולל מגוון עבירות - ניסיון לפציעה, פריצה לרכב וגניבה מרכב, היזק לרכוש, גניבה, איומים, תקיפה בצוותא, פריצה לבניין, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר, החזקת סכין, סחר בסמים ועוד. בגין עבירות אלה נדון לארבעה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח בכללם שני עונשי מאסר ממושכים, האחד של 17 חודשי מאסר בפועל בשנת 2012 בגין עבירת סמים והשני של 23 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר על תנאי) בשנת 2017 בגין עבירת אלימות.

עיון בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם בת"פ 516-10-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב ביום 29.5.17 מלמד שהנאשם הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע (פציעה בנסיבות מחמירות) ובסיוע לחבלה בכוונה מחמירה. נסיבות העבירה באותו מקרה דומות לנסיבות העבירה בתיק הנוכחי. באותו מקרה הנאשם קשר קשר לפגוע באדם שהיה מסוכסך עם נאשם אחר בפרשה. לשם כך הצטיידו באקדח והנאשם סייע לאחר במרדף בעקבות המתלונן, שבו האחר ירה במתלונן וגרם לו חבלה חמורה. המתלונן נפגע בקרסולו כתוצאה מהירי ופונה לבית החולים. במסגרת הסדר טיעון, לנוכח קשיים ראייתיים, הנאשם נדון לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל ועונש של מאסר מותנה הופעל חלקו במצטבר, כך שריצה עונש של 23 חודשי מאסר בפועל. נראה כי לא היה בעונש המאסר הקודם שהוטל על הנאשם, כמו גם במאסר המותנה התלוי נגדו מאותו הליך, למשך 12 חודשים, בכדי להוות גורם ממתן עבורו ולמנוע את הסלמת מעורבותו בעבירות אלימות חמורה. משכך סבורני שיש להעניק משקל לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של מתחם העונש.

כמו כן נתתי דעתי לחלופי הזמן של כשנה וחצי מאז ביצוע העבירה, ולתקופה בת כשנה וחצי שבה שווה הנאשם במעצר.

עוד נתתי דעתי לשיקול הרתעת הרבים, בגדרי המתחם, וזאת לנוכח ריבוי עבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק חם - עבירות אשר יוצרות סיכון לציבור בכללותו - ואשר קיימת חשיבות חברתית להתריע מפני ביצוען במטרה לצמצם תופעה זו.

17. באשר להסכם הסולחה שהוגש בשלב הטיעונים לעונש ולעדויות של אבי המתלונן שהיה צד להסכם הסולחה, סבורני כי אין לתת לכך משקל רב בשיקולי הענישה. זאת נוכח עמדת המתלונן עצמו אשר לא היה חלק מעריכת הסכם הסולחה, הוא אינו רואה בהסכם כסולחה אלא כהפסקת אש בלבד, ומבקש למצות את הדין עם הנאשם. ככלל, סבורני שיש לתת משקל מוגבל בלבד להסכם סולחה שאינו על דעתו של נפגע עבירה בגיר, אלא על דעת משפחתו בלבד. כמו כן נתתי דעתי לקביעות בית המשפט העליון שלפיהן לצד החשיבות שבסולחה כאמצעי להשכנת שלום, אין ביישוב הסכסוך בין הצדדים כדי למצות את האינטרס הציבורי בהרתעה ולאין את הצורך שמבצעי העבירה יתנו את הדין על מעשיהם (בעניין זה ראו: ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19]; ע"פ 780/16 **שושה נ' מדינת ישראל** [20.2.17]; ע"פ 7473/20 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (פיסקה 27 [29.6.21])).

18. באיזון בין השיקולים השונים ולנוכח עתירת המאשימה במסגרת הסדר הטיעון לעונש של 5 שנות מאסר בפועל הכולל את הפעלת המאסר המותנה, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך יחסית של מתחם העונש והפעלת המאסר המותנה - מחציתו במצטבר ומחציתו בחופש לעונש שיוטל עליו. כמו כן יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה ופיצוי לנפגע העבירה על הנזק שנגרם לו.

בכל הנוגע לרכיב הפיצוי, נתתי דעתי לכך שעל-פי הסכם הסולחה, התחייבה משפחת הנאשם לשלם למתלונן סך של 100,000 ₪, וכי עד עתה שולם כשליש מהסכום, בהתאם לפריסה שנקבע בהסכם. סבורני כי בנוסף לסכום האמור, יש לפסוק סכום פיצוי משמעותי נוסף, לנוכח הנזקים המשמעותיים שנגרמו למתלונן.

19.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל למשך 4 שנים ו-3 חודשים**, החל מיום מעצרו 22.3.20.
- ב. הפעלת עונש המאסר המותנה מת"פ 516-10-16 בן 12 חודשים באופן שמחציתו (6 חודשים) במצטבר והיתר בחופף לעונש שהוטל עליו, כך שהנאשם יישא בסך הכל **מאסר בפועל למשך 4 שנים ו-9 חודשים** מיום מעצרו.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות או נשק מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות או נשק מסוג עוון.
- ה. פיצוי בסך 75,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.3.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הקליע שנתפס יושמד בכפוף לכל דין. הטלפון של הנאשם יושב לו או למי מטעמו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.